

Gdańsk, dnia 9 marca 2017 r.

Sygn. akt D – 5/2017

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie

Przewodniczący : Władysław Leszczyński

Członkowie : Anna Bogdanis

Iwona Haniewicz

z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 9 marca 2017 r. w Gdańsku sprawy z odwołania od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2017 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia, w sprawie skargi na radcę prawnego ██████████, na podstawie art. 437 § 1 kpk, w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz.U. 2016 poz. 233 ze zm.)

postanawia

1/ utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2017 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia,

2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, uznając je za uiszczone.

Członkowie składu

██████████
██████████

Przewodniczący składu

██████████

Uzasadnienie

W dniu 09.12.2014 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] wpłynęła skarga, przesłana przez Sąd Okręgowy w [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] z dnia 26.11.2011r. w sprawie sygn. akt [REDAKTOWANE] na działanie pełnomocnika ustanowionego z urzędu radcy prawnego [REDAKTOWANE]

W piśmie tym oraz kolejnych Skarżący zarzuca radcy prawnemu:

1. od dłuższego czasu nie kontaktuje się z powodem ani korespondencyjnie ani w Areszcie Śledczym w [REDAKTOWANE] przez co nie dokłada najwyższych starań do postępowania;
2. nie poinformowania powoda o terminie rozprawy w dniu 22.12.2014r;
3. nie przyszedł do aresztu śledczego celem szczegółowego omówienia sprawy z powodem;
4. nie sporządził apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANE] z dnia 22.12.2014r.

- tj. przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, oraz art. 7 ust 3 i art. 12 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (Uchwała nr 3/2014 z dnia 22.11.2014r.)

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] po przeprowadzeniu czynności sprawdzających na podstawie art. 17 § 1 pkt. 1) k.p.k., art. 305 § 4 k.p.k., w zw. z art. 70 ustęp 1 i 70(1) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002 r., Nr 123, poz. 1059 ze zm.) postanowił odmówić wszczęcia dochodzenia w sprawie na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych.

Od powyższego postanowienia odwołał się skarżący, który w piśmie z dnia 12.01.2017 r. wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia

W argumentacji Skarżący podniósł, iż składa skargę albowiem decyzją Rzecznika został pozbawiony środka odwoławczego, udzielony pełnomocnik z urzędu okłamał Rzecznika o obecności na rozprawie w dniu 22.12.2014r, oraz nie poinformował skarżącego o zmianie siedziby jego kancelarii.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] Rzecznik Dyscyplinarny postąpił słusznie odmawiając wszczęcia dochodzenia. W toku czynności sprawdzających Rzecznik Dyscyplinarny ustalił, że w sprawie nie doszło do naruszenia zasad etyki radcy prawnego i ustawy o radcach prawnych. Tym samym nie zaszły okoliczności determinujące możliwość wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

Sąd podziela pogląd Rzecznika, iż radca prawny [REDACTED] dopełnił wszelkich czynności związanych z prawidłowym reprezentowaniem strony. W wyniku wyznaczenia na pełnomocnika niezwłocznie zapoznał się ze sprawą i w dniu 10.06.2014 odbyła się rozprawa, w której uczestniczył pełnomocnik z urzędu Pan [REDACTED] ([REDACTED]). W aktach sprawy załączone są liczne pisma procesowe pełnomocnika skarżącego, który czynnie uczestniczył w procesie formułując nowe wnioski dowodowe ([REDACTED]). W dniu 29.07.2014 informuje sąd o zmianie adresu jego kancelarii ([REDACTED]). Na kolejnych trzech wokandach skarżący jak wynika z akt był reprezentowany przez swojego pełnomocnika. [REDACTED] W dniu 22.12.2014 Sąd Okręgowy ogłosił wyrok w sprawie, na którym nie ma wymogu obecności i nie stawili się na nim nikt. Pismem z dnia 23.12.2014r a więc dnia następnego pełnomocnik z urzędu wystąpił o sporządzenie uzasadnienia i doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem [REDACTED]. W dniu 25.01.2015r. do akt sprawy wpłynęło oświadczenie skarżącego o braku zgody na to, aby radca prawny [REDACTED] był nadal jego pełnomocnikiem oraz wniosek o ustanowienie nowego pełnomocnika z urzędu [REDACTED] oraz szereg kolejnych pism potwierdzających to stanowisko.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Rzecznik prawidłowo ustalił poprawność działania radcy prawnego w niniejszej sprawie, ponadto należy wskazać, iż postępowanie wyjaśniające obaliło zarzuty [REDACTED] i należy z całą mocą stwierdzić, że są one bezpodstawne.

Działania podjęte przez radcę prawnego w niczym nie uchybiły przepisom ani też Kodeksowi etyki radcy prawnego. Wypowiedzenie przez skarżącego pełnomocnictwa radcy prawnemu [REDACTED] w świetle art. 94 § 1 k.p.c. oznaczało, że od chwili zawiadomienia o tym sądu, wypowiedzenie winno być wobec sądu skuteczne. W obecnym stanie prawnym brak jest ustawowych przesłanek do skutecznego żądania ustanowienia kolejnego pełnomocnika z urzędu, po wypowiedzeniu przez stronę pełnomocnictwa pierwszemu radcy prawnemu z urzędu. Jedynie w dwóch przypadkach ustawodawca przewidział wyznaczenie innego adwokata lub radcy prawnego dla strony korzystającej z pomocy pełnomocnika z urzędu. Ma to miejsce wówczas, gdy sąd zwalnia z ważnych przyczyn adwokata bądź radcę prawnego, na jego wniosek, od obowiązku zastępowania strony w procesie (art. 118 § 3 k.p.c.) oraz w przypadku, gdy pełnomocnik sporządził, bez zachowania zasad należytej staranności, opinię o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej lub skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 118 § 5 w zw. z art. 118 § 6 k.p.c.). W niniejszej sprawie żadna z tych sytuacji nie miała miejsca. W niniejszej sprawie zachodzą przesłanki z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k czyli nie wszczęcia się postępowania a wszczęte umarza, gdy czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia.

W ocenie Sądu skarżący nie wykazał naruszenia jakichkolwiek norm i zasad etyki zawodowej przez radcę prawnego a tylko zaistnienie okoliczności potwierdzających ich naruszenia mogło stanowić podstawę do wszczęcia dochodzenia w sprawie.

W tej sytuacji, mając na względzie przedstawione rozważania i ustalenia Sąd, orzekł jak w punkcie I postanowienia i utrzymał w mocy postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego z dnia 9.1.2017 r.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z treścią art. 70(6) ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Ponieważ Sąd rozpatrujący odwołanie w niniejszej sprawie jest sądem odwoławczym jego postanowienie jest ostateczne i zgodnie z normą art. 426 § 1 kpk nie podlega zaskarżeniu.

